

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W KONINIE

WYDZIAŁ SPOŁECZNO-HUMANISTYCZNY



**PROGRAM KSZTAŁCENIA
dla studiów podyplomowych**

Nazwa studiów podyplomowych

COACHING SPOŁECZNY – PRACA Z TRUDNYM KLIENTEM

Kod studiów podyplomowych

CS_2015_2016

Autorzy programu:

prof. nadzw. dr hab. Jakub Bartoszewski

dr Artur Zimny

Data opracowania: 28-12-2014

1. Ogólna charakterystyka studiów

1.1. Podstawowe informacje

Czas trwania studiów:	
• liczba semestrów	dwa
• liczba godzin	172
Liczba punktów ECTS konieczna dla uzyskania kwalifikacji podyplomowych	30
Obszar/Obszary kształcenia	nauki humanistyczne, nauki społeczne
Dziedzina/Dziedziny nauki	nauki humanistyczne, nauki społeczne

1.2. Koncepcja kształcenia

Celem studiów jest zapoznanie i przygotowanie słuchaczy do pracy z klientem z dysfunkcjami społecznymi – zgodnie ze standardami coachingu. Studia dostarczają zróżnicowanych narzędzi oraz określonych metod i technik coachingowych w oparciu o zajęcia teoretyczne i praktyczne; przygotowują do pracy z klientem poprzez odpowiedni trening psychologiczny; dostarczają wiedzy z zakresu diagnozowania potrzeb społecznych, struktur i zmian społecznych, problemów marginalizacji oraz nierówności społecznej z jednoczesnym wskazaniem w jaki sposób zastosować metodę coachingu społecznego.

Studia przeznaczone są dla absolwentów szkół wyższych, a w szczególności dla absolwentów kierunków: praca socjalna, pedagogika, politologia, socjologia, psychologia, filozofia, teologia, którzy są zainteresowani wsparciem osób pozostających na marginesie społeczeństwa oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Studia wpisują się w misję Uczelni, którą jest tworzenie przyjaznego miejsca do studiowania, gdzie można rozwijać swoje talenty i realizować pasje oraz przygotować się do udanego startu zawodowego. Realizacja studiów wiąże się z dwoma spośród trzech celów strategicznych Uczelni: zwiększenie atrakcyjności i skuteczności kształcenia (cel I) oraz rozwój promocji i współpracy z otoczeniem (cel II). Studia nawiązują również do misji Wydziału Społeczno-Humanistycznego, którą jest tworzenie odpowiednich warunków do studiowania, pozwalających na sprawne zaspokajanie wszechstronnych aspiracji edukacyjnych regionu, przygotowanie absolwentów do zaistnienia na rynku pracy oraz uświadomienie potrzeby ciągłego doksztalcania i doskonalenia zawodowego. Realizacja studiów wiąże się z dwoma spośród trzech celów strategicznych Wydziału: doskonalenie oferty edukacyjnej i jakości kształcenia (cel I) oraz rozwijanie współpracy z regionalnym otoczeniem społeczno-gospodarczym (cel II). Z jednej strony bowiem realizacja studiów zmierza do wzbogacenia i uelastycznienia oferty edukacyjnej Uczelni i Wydziału zgodnie z oczekiwaniami i aspiracjami społeczności regionu, z drugiej natomiast jest wyrazem poszerzania współpracy z regionalnym otoczeniem społeczno-gospodarczym. Ponadto realizacja studiów, będących formą kształcenia ustawicznego, przyczynia się do budowania kapitału ludzkiego w regionie.

2. Zakładane efekty kształcenia

2.1. Umiejscowienie studiów w obszarze/obszarach kształcenia

Studia należą do obszarów kształcenia w zakresie nauk humanistycznych i nauk społecznych, a dokładniej rzecz ujmując umiejscowione są w dziedzinach nauk: humanistycznych i społecznych. Wiedza i umiejętności zdobywane podczas studiów odwołują się przede wszystkim do następujących dyscyplin naukowych: pedagogika, psychologia, socjologia, filozofia oraz nauki o rodzinie.

2.2. Szczegółowe efekty kształcenia

Symbol	Efekty kształcenia dla studiów podyplomowych w zakresie COACHING SPOŁECZNY – PRACA Z TRUDNYM KLIENTEM Po zakończeniu studiów podyplomowych absolwent:
WIEDZA	
W01	posiada wiedzę na temat struktury społecznych zmian, wartości, norm, motywów społecznych oraz marginalizacji i nierówności społecznych
W02	posiada wiedzę z zakresu diagnozy społecznej oraz procesów i mechanizmów zmian społecznych
W03	posiada wiedzę z zakresu psychologii społecznej oraz zna podstawowe koncepcje i założenia związane z teoriami systemowymi, systemowym ujęciem rodziny, teoriami interakcji społecznych, tworzenia więzi społecznych
W04	posiada wiedzę na temat realizacji całego procesu coachingowego oraz zna obszary terapii psychologicznej dzięki czemu potrafi zdecydować, gdzie kończy się obszar jego kompetencji jako coacha społecznego

W05	posiada wiedzę na temat realizacji procesu coachingowego oraz zna różne odmiany coachingu
UMIEJĘTNOŚCI	
U01	potrafi analizować kontekst społeczny zmian życiowych
U02	potrafi prowadzić profesjonalne sesje coachingu
U03	potrafi stosować wachlarz narzędzi i technik przydatnych w realizacji sesji coachingowych
U04	potrafi stosować techniki motywacyjne i budować atmosferę proaktywnego działania
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K01	docenia znaczenie pracy z ludźmi i wspieranie ich działań
K02	rozumie istotę bycia profesjonalnym wsparciem dla swoich klientów w obszarze coachingu społecznego

2.3. Uwagi dotyczące efektów kształcenia

<p>Wyniki ankiety przeprowadzonej wśród firm i instytucji wskazują, że zakładane efekty kształcenia dla studiów podyplomowych są w dużej mierze zgodne z wymaganiami pracodawców, a ponadto umożliwiają nabycie nowych umiejętności w zakresie coachingu społecznego, pożądanym na rynku pracy. Studia podyplomowe, a w szczególności zajęcia z przedmiotów „psychologia społeczna” i „struktury społeczne i zmiany społeczne” pozwalają również na pogłębienie przez słuchaczy wiedzy służącej rozwojowi ogólnemu.</p>
<p>W procesie określania zakładanych efektów kształcenia dla studiów podyplomowych biorą udział zarówno interesariusze wewnętrzni, jak i zewnętrzni. Udział ten polega przede wszystkim na wyrażaniu przez pracodawców, kandydatów na studia oraz słuchaczy i absolwentów uwag i sugestii dotyczących studiów podyplomowych – w formie badań ankietowych.</p>
<p>System ECTS opiera się na zasadzie, iż 1 punkt ECTS odpowiada średnio 25 godzinom nakładu pracy słuchacza studiów podyplomowych, realizowanych zarówno w formie godzin kontaktowych z nauczycielami (godziny dydaktyczne i konsultacje), jak i w formie pracy własnej. Średnio rzecz biorąc 1 punkt ECTS odpowiada 6 godzinom kontaktowym z nauczycielem i 19 godzinom pracy własnej, przy czym przedmiotom kończącym się egzaminem przypisywana jest nieco większa liczba punktów niż przedmiotom kończącym się zaliczeniem (podyktowane jest to koniecznością przygotowania się do egzaminu przedmiotowego). Stosunkowo duża liczba punktów przypisanych poszczególnym przedmiotom o niewielkim wymiarze godzin kontaktowych z nauczycielami wynika z faktu, iż zagadnienia omawiane na tych przedmiotach są uwzględniane na egzaminie końcowym, do którego słuchacze są zobowiązani przygotować się we własnym zakresie. Nakład pracy słuchaczy, wyrażony punktami ECTS, jest adekwatny do osiągniętych efektów kształcenia, a weryfikacja systemu ECTS jest dokonywana w formie ankiety przeprowadzanej wśród absolwentów studiów podyplomowych.</p>
<p>Osiąganie zakładanych celów i efektów kształcenia jest przedmiotem oceny w ramach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w PWSZ w Koninie. W ramach systemu wykorzystywanych jest wiele narzędzi – niektóre z nich odnoszą się do studiów podyplomowych (m.in. arkusze hospitacji zajęć dydaktycznych, protokoły z analizy zaliczeń i egzaminów), a przedstawiciel słuchaczy studiów podyplomowych jest członkiem zespołu ds. oceny jakości kształcenia – na poziomie Uczelni i Wydziału. Coroczne raporty tego zespołu są publikowane na stronie internetowej PWSZ w Koninie. Istotnym instrumentem pozwalającym ocenić, w jakim stopniu osiągane są cele i efekty kształcenia jest egzamin końcowy, który obejmuje problematykę przedmiotów prowadzonych w ramach studiów podyplomowych.</p>
<p>Rozwiązania programowe i efekty prowadzonego kształcenia na studiach podyplomowych są oceniane przez interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych – w formie ankiet adresowanych do pracodawców, kandydatów na studia oraz słuchaczy i absolwentów. Pracodawcy wskazują w ankiecie efekty kształcenia, jakich oczekiwali od absolwenta studiów podyplomowych oraz zagadnienia, o jakie należałoby poszerzyć lub skrócić program studiów. Kandydaci wskazują w ankiecie efekty kształcenia, jakie chcieliby posiadać po zakończeniu studiów podyplomowych oraz zagadnienia, które powinny zostać omówione w trakcie studiów. Słuchacze i absolwenci oceniają w ankiecie program studiów, wykładowców, organizację studiów, dokonują ogólnej oceny studiów. Ponadto oceniają, w jakim stopniu efekty kształcenia uzyskane w trakcie studiów będą przydatne w ich pracy zawodowej, a także wskazują zagadnienia, o jakie należałoby poszerzyć lub skrócić program studiów.</p>

3. Program studiów

3.1. Plan studiów

Lp.	Przedmiot	Forma zaliczenia	Liczba godzin			Rozkład godzin				ECTS	
			ogółem	wykłady	zajęcia praktyczne	sem. I		sem. II		I	II
						w	zp	w	zp		
1.	Psychologia społeczna	Zo	8	8	0	8				1	
2.	Struktury społeczne i zmiany społeczne. Problem marginalizacji oraz nierówności społecznej	Zo	8	8	0	8				1	
3.	Mechanizmy procesu zmian społecznych	Zo	12	0	12		12			2	
4.	Metody diagnozowania i interwencji w pracy społecznej	Zo	12	0	12		12			2	
5.	Wstęp do coachingu: etyka coacha, historia coachingu, coaching społeczny	E	32	32	0	32				6	
6.	Coaching wielopoziomowy	Zo	12	0	12		12			3	
7.	Struktura wywiadu psychologicznego	Zo	16	0	16				16		2
8.	Metodyka i budowanie kontaktu z klientem	Zo	20	0	20				20		3
9.	Life coaching – nastawiony na plany życiowe, wizję w życiu, dbałość o siebie, związki klienta	Zo	4	0	4				4		1
10.	Coaching grupowy – nastawiony na problemy w związkach, relacjach w środowisku klienta	Zo	4	0	4				4		1
11.	Coaching personalny – nastawienie na rozwój wewnętrzny klienta	Zo	4	0	4				4		1
12.	Coaching peer to peer	E	32	0	32				32		6
13.	Superwizja indywidualna	Zo	8	0	8				8		1
Ogółem			172	48	124	48	36	0	88	15	15
						84	88	30			

E – egzamin

Zo – zaliczenie z oceną

3.2. Ramowe programy przedmiotów

Lp.	Przedmiot
1.	<p>Psychologia społeczna:</p> <ul style="list-style-type: none"> psychologia kłamstwa: jak rozumie się kłamstwo, sposoby kłamania – ukrywaniem, fałszowanie, fałszywa atrybucja, fałszywa prawdziwość, półprawda, podstęp błędnego wnioskowania, wskazówki kłamstwa - przecieki i wskazówki fałszu, ryzyko Brokova, błąd otella, motywy kłamania, oszustwa komunikacyjne, rodzaje kłamstw - mimowolne, altruistyczne, żartobliwe, egoistyczne, manipulacyjne, destrukcyjne psychologia plotki: funkcje pamięci odpowiedzialne za powstawanie plotki, proces przypominania zdarzeń, motywacja do tworzenia plotek, funkcje plotek czynniki sprzyjające rozchodzeniu się plotki, wątki tematyczne plotek komunikacja niewerbalna: elementy systemu komunikacyjnego, zasady dobrej i złej komunikacji, znaczenie komunikatów niewerbalnych, spójność w komunikacji, formy komunikowania niewerbalnego - mimika i emocje podstawowe, kontakt wzrokowy i jego funkcje, gestykulacja, dotyk i kontakt fizyczny, postawa ciała, wygląd i ubiór asertywność: podstawowe style komunikacyjne: pasywny, agresywny i asertywny, asertywne cele komunikacji, umiejętność asertywnego słuchania, techniki asertywnego reagowania na krytykę: potwierdzenie, zamglenie, sonda, asertywne strategie komunikacji interpersonalnej: zacięta płyta, przesunięcie z treści na proces, chwila na oddech, odkładanie na później
2.	<p>Struktury społeczne i zmiany społeczne. Problem marginalizacji oraz nierówności społecznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> różnice i nierówności między ludźmi mechanizmy różnicowania społecznego pleć jako czynnik zróżnicowania społecznego wiek: szansa czy wykluczenie?

	<ul style="list-style-type: none"> • śmierć klas – nowe podziały społeczne • mechanizmy różnicowania społecznego • ruchliwość społeczna w Polsce
3.	<p>Mechanizmy procesu zmian społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • więź społeczna • stratyfikacja społeczna • zbiory i zbiorowości społeczne • uprzedzenia, stereotypy i dyskryminacja • zachowania prospołeczne
4.	<p>Metody diagnozowania i interwencji w pracy społecznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ograniczenia diagnozowania - diagnoza jako etykieta • pojęcie oceny: cechy oceny, rodzaje oceny, zawartość oceny • kontakt diagnostyczny. metodologiczny i etyczny wymiar sytuacji diagnozowania: nawiązywanie kontaktu, aktywne słuchanie, umiejętne reagowanie, wskaźniki oporu i jego przełamywanie • teoretyczne podstawy oceny indywidualnej: ramy diagnozy indywidualnej • perspektywa rozwojowa i ekologiczna w ocenie indywidualnej • kategoria potrzeb jako podstawa diagnozowania • techniki graficzne (ekomapa, genogram, diagram)
5.	<p>Wstęp do coachingu: etyka coacha, historia coachingu, coaching społeczny:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co to jest etyka • etyka zawodowa coacha, dylematy etyczne w pracy coacha • historia i etymologia coachingu
6.	<p>Coaching wielopoziomowy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • definiowanie coachingu • rodzaje coachingu • cel procesu coachingowego
7.	<p>Struktura wywiadu psychologicznego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • reguła budowania pytań: funkcje pytań, konstrukcja pytań, pytania otwarte i zamknięte, pytania sugerujące, konstrukcja lejkowa, progresja • strategia budowania całości wywiadu: rozpoczynanie wywiadu, sekwencje tematów, zmiana tematu, czas trwania wywiadu; zakończenie wywiadu • język wywiadu: jasny, zwięzły • rejestracja wywiadu • problemy etyczne wywiadu
8.	<p>Metodyka i budowanie kontaktu z klientem:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kontrakt w coachingu • struktura procesu coachingowego • struktura sesji coachingowej • struktura rozmowy coachingowej według GROW • zarządzanie procesem coachingu • ocena efektywności sesji i ocena efektywności procesu coachingowego • różnice między coachingiem, mentoringiem, consultingiem i psychoterapią • kiedy coach powinien skierować klienta na konsultację psychologiczną
9.	<p>Life coaching – nastawiony na plany życiowe, wizję w życiu, dbałość o siebie, związki klienta:</p> <ul style="list-style-type: none"> • umiejętność rozpoznawania osobowości klienta - wprowadzenie w najważniejsze teorie osobowości oraz sposoby wykorzystania ich w praktyce coachingu • umiejętność rozpoznawania i rozumienia ukrytych podstaw reakcji, zachowań i stylu działania klienta
10.	<p>Coaching grupowy – nastawiony na problemy w związkach, relacjach w środowisku klienta:</p> <ul style="list-style-type: none"> • trwała zmiana na poziomie jednostek, grup i społeczności - rodzaje zmiany • znaczenie oporu • wprowadzanie zmian • teorie zmiany • analiza przypadków
11.	<p>Coaching personalny – nastawienie na rozwój wewnętrzny klienta:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zależności i odmienności między interakcją, kontaktem i relacją • ćwiczenie jakości nawiązania i podtrzymywania kontaktu z drugą osobą • świadomość własnej specyfiki w budowaniu kontaktu a bycie w relacji z coachem • jakość kontaktu a empatia w relacji
12.	<p>Coaching peer to peer:</p>

	<ul style="list-style-type: none">• poznanie swojego funkcjonowania w relacjach z innymi ludźmi i z grupą• rozpoznanie wpływu jaki wywiera się na innych i grupę oraz wpływów jakim się ulega
13.	Superwizja indywidualna: <ul style="list-style-type: none">• studia przypadków

3.3. Sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia

Efekty kształcenia	Przedmioty	Metody kształcenia	Metody oceny
W01	<ul style="list-style-type: none"> Struktury społeczne i zmiany społeczne. Problem marginalizacji oraz nierówności społecznej 	wykład problemowy	egzamin końcowy
W02	<ul style="list-style-type: none"> Mechanizmy procesu zmian społecznych Metody diagnozowania i interwencji w pracy społecznej 	praca w zespołach, analiza przypadków, prezentacji i dyskusja	egzamin końcowy
W03	<ul style="list-style-type: none"> Psychologia społeczna 	wykład z elementami dyskusji	egzamin końcowy
W04	<ul style="list-style-type: none"> Wstęp do coachingu: etyka coacha, historia coachingu, coaching społeczny Struktura wywiadu psychologicznego Metodyka i budowanie kontaktu z klientem 	wykład z elementami dyskusji, praca w zespołach, prezentacja i dyskusja, analiza przypadków	egzamin pisemny z pytaniami otwartymi, egzamin końcowy
W05	<ul style="list-style-type: none"> Wstęp do coachingu: etyka coacha, historia coachingu, coaching społeczny Coaching wielopoziomowy Life coaching – nastawiony na plany życiowe, wizję w życiu, dbałość o siebie, związki klienta Coaching grupowy – nastawiony na problemy w związkach, relacjach w środowisku klienta Coaching personalny – nastawienie na rozwój wewnętrzny klienta 	wykład z elementami dyskusji, praca w zespołach, prezentacja i dyskusja, analiza przypadków	egzamin pisemny z pytaniami otwartymi, egzamin końcowy
U01	<ul style="list-style-type: none"> Struktury społeczne i zmiany społeczne. Problem marginalizacji oraz nierówności społecznej Mechanizmy procesu zmian społecznych Superwizja indywidualna 	wykład problemowy, praca w zespołach, analiza przypadków, prezentacji i dyskusja	egzamin końcowy
U02	<ul style="list-style-type: none"> Struktura wywiadu psychologicznego Metodyka i budowanie kontaktu z klientem Coaching peer to peer 	praca w zespołach, prezentacja i dyskusja, analiza przypadków	przygotowanie projektu w kilkuosobowym zespole, egzamin końcowy
U03	<ul style="list-style-type: none"> Struktura wywiadu psychologicznego Metodyka i budowanie kontaktu z klientem Coaching peer to peer 	praca w zespołach, prezentacja i dyskusja, analiza przypadków	przygotowanie projektu w kilkuosobowym zespole, egzamin końcowy
U04	<ul style="list-style-type: none"> Struktura wywiadu psychologicznego Metodyka i budowanie kontaktu z klientem Coaching peer to peer 	praca w zespołach, prezentacja i dyskusja, analiza przypadków	przygotowanie projektu w kilkuosobowym zespole, egzamin końcowy
K01	<ul style="list-style-type: none"> Psychologia społeczna Struktury społeczne i zmiany społeczne. Problem marginalizacji oraz nierówności społecznej Mechanizmy procesu zmian społecznych 	wykład z elementami dyskusji, wykład problemowy, praca w zespołach, analiza przypadków, prezentacji i dyskusja	egzamin pisemny z pytaniami otwartymi, egzamin końcowy

	<ul style="list-style-type: none"> • Wstęp do coachingu: etyka coacha, historia coachingu, coaching społeczny • Superwizja indywidualna 		
K02	<ul style="list-style-type: none"> • Coaching wielopoziomowy • Metodyka i budowanie kontaktu z klientem • Life coaching – nastawiony na plany życiowe, wizję w życiu, dbałość o siebie, związki klienta • Coaching grupowy – nastawiony na problemy w związkach, relacjach w środowisku klienta • Coaching personalny – nastawienie na rozwój wewnętrzny klienta • Coaching peer to peer 	praca w zespołach, prezentacja i dyskusja, analiza przypadków	przygotowanie projektu w kilkuosobowym zespole, egzamin końcowy

3.4. Obciążenie pracą słuchacza	liczba godzin
Godziny kontaktowe z nauczycielami, w tym:	200
• <i>godziny dydaktyczne</i>	172
• <i>konsultacje</i>	28
Praca własna słuchacza, w tym:	550
• <i>analiza treści wykładów (48 godz. wykładów x 2 godz.)</i>	96
• <i>analiza literatury</i>	106
• <i>przygotowanie do ćwiczeń (124 godz. ćwiczeń x 2 godz.)</i>	248
• <i>przygotowanie do egzaminów przedmiotowych i obecność na egzaminach (2 egzaminy x 25 godz.)</i>	50
• <i>przygotowanie do egzaminu końcowego i obecność na egzaminie</i>	50
Łączne obciążenie pracą słuchacza	750

3.5. Liczba punktów ECTS

Liczba punktów ECTS, którą słuchacz uzyskuje za:	
• udział w zajęciach i konsultacjach (godziny kontaktowe z nauczycielami)	8
• pracę własną	22
Sumaryczna liczba punktów ECTS konieczna dla uzyskania kwalifikacji podyplomowych	30

4. Warunki realizacji programu studiów

4.1. Zasoby kadrowe

Kadrę dydaktyczną stanowią z jednej strony wykładowcy z zakresu psychologii, socjologii, pedagogiki i filozofii (zajęcia teoretyczne), z drugiej natomiast osoby posiadające certyfikat Izby Coachingu (zajęcia praktyczne) – ogółem kilka osób. Osoby te reprezentują przede wszystkim dyscypliny naukowe w ramach dziedziny nauk społecznych i dziedziny nauk humanistycznych, co jest w pełni uzasadnione z uwagi na realizację planu studiów podyplomowych. Kwalifikacje i doświadczenie kadry dydaktycznej umożliwiają uzyskanie przez słuchaczy zakładanych efektów kształcenia oraz zapewniają właściwą jakość kształcenia.

4.2. Zasoby materialne

Słuchacze mają do dyspozycji salę ćwiczeniową zlokalizowaną w jednym z budynków Uczelni – z reguły jest to ta sama sala w trakcie trwania danej edycji studiów, która jest w stanie pomieścić od 20 do 50 słuchaczy. Sala jest wyposażona w projektor multimedialny, rzutnik pisma oraz tablicę. Słuchacze mają dostęp do bezprzewodowego Internetu na terenie Uczelni oraz mogą korzystać z zasobów Biblioteki PWSZ w Koninie, która posiada około 71 tys. woluminów książek i 189 tytułów czasopism (książki i czasopisma z dziedziny nauk społecznych stanowią odpowiednio: 2,4 tys. tytułów i 81 tytułów). Budynki Uczelni są w dużej mierze dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych.

5. Wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia

5.1. Zarządzanie studiami

Proces zarządzania studiami podyplomowymi jest określony w regulaminie studiów podyplomowych prowadzonych przez PWSZ w Koninie, stanowiącym załącznik do uchwały nr 190/IV/V/2011 Senatu PWSZ w Koninie z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie przyjęcia regulaminu studiów podyplomowych (z późn. zm.). W procesie tym decyzje o charakterze strategicznym podejmowane są przede wszystkim przez Rektora PWSZ w Koninie, Pełnomocnika Rektora ds. Studiów Podyplomowych oraz radę wydziału, natomiast decyzje o charakterze operacyjnym leżą w gestii dziekana wydziału, komisji rekrutacyjnej, zespołów rekrutacyjnych, kierowników studiów podyplomowych oraz komisji egzaminu końcowego.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności Rektora PWSZ w Koninie:

- podejmowanie decyzji w sprawie utworzenia i likwidacji studiów podyplomowych oraz uruchomienia kolejnej edycji studiów;
- podejmowanie decyzji o zmianie nazwy studiów podyplomowych, czasu ich trwania lub programu kształcenia;
- ustalanie wysokości opłat za studia podyplomowe;
- powoływanie komisji rekrutacyjnej na studia podyplomowe;
- rozpatrywanie odwołań kandydatów na studia podyplomowe od decyzji komisji rekrutacyjnej;
- skreślanie słuchaczy z listy słuchaczy studiów podyplomowych;
- powoływanie i odwoływanie kierownika studiów podyplomowych;
- sprawowanie ogólnego nadzoru nad studiami podyplomowymi.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności Pełnomocnika Rektora ds. Studiów Podyplomowych:

- wnioskowanie do Rektora PWSZ w Koninie o utworzenie i likwidację studiów podyplomowych oraz uruchomienie kolejnej edycji studiów;
- wnioskowanie do Rektora PWSZ w Koninie o zmianę nazwy studiów podyplomowych, czasu ich trwania lub programu kształcenia;
- wnioskowanie do Rektora PWSZ w Koninie o ustalenie wysokości opłat za studia podyplomowe;
- przewodniczenie komisji rekrutacyjnej na studia podyplomowe;
- wnioskowanie do Rektora PWSZ w Koninie o skreślenie słuchacza z listy słuchaczy studiów podyplomowych;
- inicjowanie i koordynacja działań mających na celu tworzenie, rozwój i promocję studiów podyplomowych;
- organizowanie rekrutacji na studia podyplomowe;
- prowadzenie dokumentacji dotyczącej toku studiów podyplomowych;
- zapewnienie obsługi administracyjno-technicznej studiów podyplomowych;
- nadzorowanie uiszczania opłat za studia podyplomowe;
- zapewnienie sal dydaktycznych i wyposażenia niezbędnego do prawidłowej realizacji studiów podyplomowych;
- przeprowadzanie oceny organizacji i programu kształcenia oraz kadry dydaktycznej przez absolwentów;
- sporządzanie preliminarza finansowego danej edycji studiów podyplomowych oraz dokonanie jej rozliczenia finansowego;
- przedstawianie Rektorowi PWSZ w Koninie sprawozdania z przebiegu każdej edycji studiów podyplomowych;
- wnioskowanie do Rektora PWSZ w Koninie o powołanie i odwołanie kierownika studiów podyplomowych;
- sprawowanie nadzoru organizacyjnego nad studiami podyplomowymi.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności rady wydziału:

- uchwalanie planu studiów podyplomowych i ramowych programów poszczególnych przedmiotów;
- opiniowanie zmiany nazwy studiów podyplomowych, czasu ich trwania lub programu kształcenia;
- opiniowanie likwidacji studiów podyplomowych.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności dziekana wydziału:

- powoływanie zespołu rekrutacyjnego do przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego dla niektórych studiów podyplomowych;
- powoływanie komisji do przeprowadzenia egzaminu końcowego na studiach podyplomowych.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności komisji rekrutacyjnej:

- podejmowanie decyzji o przyjęciu lub nieprzyjęciu kandydatów na studia podyplomowe.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności zespołów rekrutacyjnych:

- przeprowadzanie postępowania kwalifikacyjnego dla niektórych studiów podyplomowych.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności kierownika studiów podyplomowych:

- ustalanie planu zajęć na studiach podyplomowych;
- wyznaczanie terminu egzaminu końcowego na studiach podyplomowych;
- gwarantowanie wysokiego merytorycznego poziomu zajęć na studiach podyplomowych;
- zapewnienie obsady kadrowej poszczególnych przedmiotów;
- opracowanie terminarza zjazdów i planu zajęć;
- informowanie słuchaczy o obowiązującym terminarzu zjazdów i planie zajęć;
- zapewnienie słuchaczom materiałów dydaktycznych w formie papierowej lub elektronicznej;
- zapewnienie właściwej organizacji egzaminu końcowego.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności komisji egzaminu końcowego:

- przeprowadzanie egzaminu końcowego na studiach podyplomowych;
- ustalanie ostatecznego wyniku studiów podyplomowych.

Proces zarządzania studiami podyplomowymi podlega systematycznej ocenie ze strony Pełnomocnika Rektora ds. Studiów Podyplomowych. Rezultaty tej oceny przekładają się przede wszystkim na modyfikacje wprowadzane w regulaminie studiów podyplomowych oraz wdrażanie nowych rozwiązań formalnych i organizacyjnych zmierzających do usprawnienia oraz doskonalenia procesu kształcenia na studiach podyplomowych.

W 2011 roku przyjęty został nowy regulamin studiów podyplomowych prowadzonych przez PWSZ w Koninie (załącznik do uchwały nr 190/IV/V/2011 Senatu PWSZ w Koninie z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie przyjęcia regulaminu studiów podyplomowych). W regulaminie uwzględnione zostały zapisy znowelizowanej ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym oraz doprecyzowane zostały obowiązki kierownika studiów.

W 2012 roku regulamin studiów podyplomowych prowadzonych przez PWSZ w Koninie został znacząco zmodyfikowany (uchwała nr 65/V/V/2012 Senatu PWSZ w Koninie z dnia 15 maja 2012 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia regulaminu studiów podyplomowych). Modyfikacje regulaminu polegały przede wszystkim na:

- dokładniejszym odzwierciedleniu w regulaminie zapisów dotyczących studiów podyplomowych, które zostały ujęte w znowelizowanej ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym,
- przeniesieniu części obowiązków o charakterze operacyjnym przypisanych do tej pory Rektorowi PWSZ w Koninie na dziekana wydziału i komisję rekrutacyjną,
- utworzeniu instytucji komisji rekrutacyjnej na studia podyplomowe, która podejmuje decyzje o przyjęciu lub nieprzyjęciu na studia,
- wprowadzeniu egzaminów końcowych na wszystkich studiach podyplomowych.

W 2012 roku ujednocicone zostały dokumenty stosowane do tej pory w procesie realizacji studiów podyplomowych, a ponadto wprowadzone zostały nowe dokumenty, które powinny przyczynić się do lepszej organizacji studiów podyplomowych oraz doskonalenia procesu kształcenia (zarządzenie nr 41/2012 Rektora PWSZ w Koninie z dnia 15 maja 2012 r. w sprawie ustalenia wzorów dokumentów obowiązujących w procesie realizacji studiów podyplomowych). Nowością są przede wszystkim wzory: ankiety dla interesariuszy zewnętrznych, programu kształcenia na studiach podyplomowych, ankiety dla kandydata na studia podyplomowe, umowy o warunkach odpłatności za studia podyplomowe, decyzji o przyjęciu na studia podyplomowe, indeksu słuchacza studiów podyplomowych, arkusza oceny pracy podyplomowej oraz dziennika zajęć.

5.2. Weryfikacja zakładanych efektów kształcenia

W procedurze określania zakładanych efektów kształcenia dla studiów podyplomowych bierze udział szereg osób i podmiotów. Wstępna lista efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych jest tworzona przez Pełnomocnika Rektora ds. Studiów Podyplomowych we współpracy z kierownikiem studiów podyplomowych. Następnie lista ta jest konfrontowana z opiniami pracodawców, oczekiwaniami kandydatów na studia oraz ocenami słuchaczy i absolwentów. Ostateczna lista efektów kształcenia dla studiów podyplomowych jest wyrazem kompromisu między opiniami, oczekiwaniami i ocenami ww. osób i podmiotów.

Osiąganie przez słuchaczy zakładanych efektów kształcenia jest weryfikowane poprzez szereg zaliczeń i egzaminów realizowanych w różnych formach, a przede wszystkim poprzez egzamin końcowy obejmujący problematykę przedmiotów prowadzonych w ramach studiów podyplomowych (zob. szerzej: pkt 3.3).

W procesie określania i weryfikacji zakładanych efektów kształcenia dla studiów podyplomowych biorą udział zarówno interesariusze wewnętrzni, jak i zewnętrzni. Udział ten polega przede wszystkim na wyrażaniu przez pracodawców, kandydatów na studia oraz słuchaczy i absolwentów uwag i sugestii dotyczących studiów podyplomowych – w formie badań ankietowych. Weryfikacja zakładanych efektów kształcenia następuje również poprzez zaangażowanie praktyków do prowadzenia zajęć na studiach, czyli osób, które na co dzień w swoich firmach/instytucjach wykorzystują wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne, które powinien posiadać absolwent studiów podyplomowych.

Doskonaleniu programu kształcenia i jego efektów służą wyniki ankiet przeprowadzanych wśród pracodawców, kandydatów na studia oraz słuchaczy i absolwentów. Pracodawcy wskazują w ankiecie efekty kształcenia, jakich oczekiwaliby od absolwenta studiów podyplomowych oraz zagadnienia, o jakie należałoby poszerzyć lub skrócić program studiów. Kandydaci wskazują w ankiecie efekty kształcenia, jakie chcieliby posiadać po zakończeniu studiów podyplomowych oraz zagadnienia, które powinny zostać omówione w trakcie studiów. Słuchacze i absolwenci oceniają w ankiecie program studiów, wykładawców, organizację studiów, dokonują ogólnej oceny studiów, oceniają w jakim stopniu efekty kształcenia uzyskane w trakcie studiów będą przydatne w ich pracy zawodowej, a także wskazują zagadnienia, o jakie należałoby poszerzyć lub skrócić program studiów.

Publiczną dostępność opisu efektów kształcenia oraz systemu ich oceny i weryfikacji zapewnia umieszczenie na stronie internetowej studiów podyplomowych informacji o szczegółowych efektach kształcenia (pkt 2.2), planie studiów (pkt 3.1) oraz sposobach weryfikacji efektów kształcenia (pkt 3.3).

Zjawiskom patologicznym związanym z procesem kształcenia na studiach podyplomowych zapobiega przeprowadzanie szeregu ankiet, a w szczególności ankiet wśród słuchaczy i absolwentów studiów podyplomowych. Ankiety te są dostępne w wersji elektronicznej i tym samym mogą być wypełniane na każdym etapie realizacji studiów (<http://moje-ankiety.pl/respond-6040/sec-U3wajYZ7.html>), a nie tylko w momencie zakończenia danej edycji. Ograniczaniu zjawisk patologicznych sprzyjają również spotkania kierownika studiów podyplomowych, a także Pełnomocnika Rektora ds. Studiów Podyplomowych ze słuchaczami. Słuchacze mogą również kierować do ww. osób wszelkie uwagi, skargi i zażalenia drogą elektroniczną. Ponadto, kierownicy studiów podyplomowych są zobowiązani do przeprowadzenia przynajmniej dwóch hospitacji zajęć dydaktycznych realizowanych w trakcie danej edycji studiów.

6. Inne uwagi, wyjaśnienia i uzasadnienia
